

हे० चं० ४

पार्श्वेषु पुष्पितः ॥ ३०२ ॥ पुच्छोरः खुरकेशस्यैः सितैस्त्रयादष्टमंगलः ।
 सितेतुर्कर्ककाकाहौ खांगाहः श्वेतपिंगले ॥ ३०३ ॥ पीयूषवर्णस्त्रेणहः पीते
 तु हरियो हयः । कृष्णवर्णेतुखंगाहः कियाहो लोहितो हयः ॥ ३०४ ॥
 आनीलस्तु नीलकोऽथ त्रियूहः कपिलो हयः । वीर्यहस्तयमेव स्यात्पां
 डुके सरबालधिः ॥ ३०५ ॥ कुण्डलस्तु मनाक्पांडुः कृष्णजंघो भवद्वयदि । सु
 रूहको गर्द्भाभो वोरूखानस्तु पाटलः ॥ ३०६ ॥ कुलाहस्तु मनाक्पीतः कृ
 ष्णस्याद्वयदि जानुनि । उकनाहः पीतरक्तच्छायः स एव तु क्वचित् ॥ ३०७ ॥
 कृष्णरक्तच्छविः प्रोक्तः शोणः कोकनदच्छविः । हरितः पीतहरित
 च्छायः स एव ह्यलकः ॥ ३०८ ॥ पंगुलः सितकाचो भो हलाहश्चित्रितो
 हयः । ययुरश्चोऽश्वमेधीयः प्रोथमश्च स्यात्तसिका ॥ ३०९ ॥ मध्यं क
 श्यं निगालस्तु गलोद्देशः खुरशृङ्गाः । अधः पुच्छं बालहस्तौ लांगुलं लोम
 बालधिः ॥ ३१० ॥ अपावृत्तपशवृत्तलुठितानि तु वेद्मिने । धारितं वलितं
 मुत्युत्तेजितोत्तेरितानि च ॥ ३११ ॥ गतयः पंचधारख्यास्तु रंगाणां क्रमादि
 माः । तत्र धारितकन्धैर्यधोरुंधोरितंचतत् ॥ ३१२ ॥ बभ्रुकं कशिखि
 क्रोडगतिवद्वलितंपुनः । अग्रकायसमुल्लासात्कुंचितास्यं नतत्रिकं ॥ ३१३ ॥
 मुतंतुलं घनं पश्चिमृगगत्यनुहारकं । उत्तेजितं रेचितं स्यान्मध्यवेगेन या
 गतिः ॥ ३१४ ॥ उत्तेरितमुपकंठमास्कन्दितकमित्यपि । उत्सुत्यास्तु
 त्यगमनं कोपादिवाखिलैः पदैः ॥ ३१५ ॥ आम्बुनोन्वासयोऽश्वेन दिने